

въ единъ гѣсталакъ да чака неприятеля. Мръкнало се, а още го нѣма.

По срѣдъ нощъ се зачуло шумъ отъ женски пѣсни и хора. Качилъ се на едно дърво да види що е. Вижда на една поляна много млади моми, заловени на хоро, облѣчени въ бѣли дрехи, да скачатъ и пѣятъ весели пѣсни. Тѣ се молили на бога на плодородието да се смили надъ тѣхъ и да имъ отнеме наказанието, което имъ пратилъ чрѣзъ сушата.

И днесъ още въ нѣкои наши села селянкитѣ се кичатъ съ зеленина и играятъ изъ улицитѣ хоро, за да ги кѣпятъ хората, та да вали дѣждъ.

Три дни стоялъ въ гѣсталака, дордѣ отмѣсти за баща си. Слѣдъ години и нему отмѣстиха. Така се продължавало това отмѣщение, дордѣ славянскитѣ племена се сдружили въ държави и приели християнската вѣра, която ги научила, че всички хора сѣ братя, затова трѣбва да живѣятъ въ миръ и любовь.

